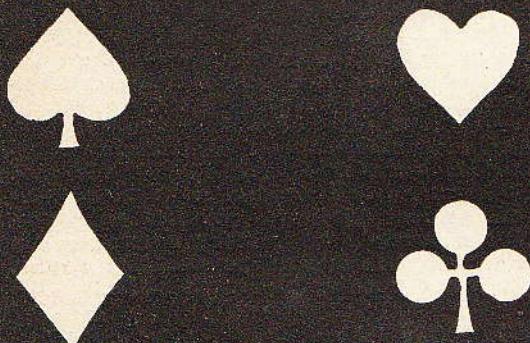


Pris kr. 0,70

Hefte 10 1944

# Norsk BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridge forbund



## *I dette nummer:*

Sparottewitchs  
vidunderlige bridge-  
ambassade. — A. Midsem:  
Briljant safety play.. — Elite-  
turneringen. — Litt hodebry i  
julen. — En bridgeprat  
med Halle. — Ekspert-  
klubben m. m.

## *Emo-nytt*

for turneringsspillere.

### Kontrollkort nr. 67

sikrer at spillet  
ikke blir snudd.

Sett à 4 kort  
kr. 0,25

Føres av bok- og papirhandlere.

# BLOKK-BLAD

Noe rikholdig julenummer med festlig utstyr kan vi ikke oppvarte med i år heller — på grunn av forholdene. Men vi har søkt denne gang å skape litt avveksling ved å sløyfe noe av det tekniske stoffet, som f. eks. de vanlige meldeprøver, og i steden fatt med noen artikler av mer underholdende art. Rektor Midsems artikkel vil sikkert bli lest med stort utbytte, og så har vi laget en liten julekonkurranse, som vi håper leserne vil ha glede av. Gjør no endelig ikke besvarelsene før lange og utførlige!

\*

Herr Brede Holmsgård, Bryne, stiller oss følgende spørsmål:

Når Nord åpner med 1 kløver (etter Vienna) og Øst (som spiller Culbertson), sier 2 kløver, er da denne melding utgangskrav, eller bare uttrykk for en viss styrke i kløver?

Til det kan vi svare at offisielt er det ikke fastsatt noen bestemte regler, men 2 kløver i denne situasjon har fått hevd som en fargevisende melding, altså at man ønsker å spille 2 kløver. Den kommer altså ikke inn under den vanlige overmelding i fiendens farge (utgangskrav). Fremgangsmåten er logisk nok, for etter en Vienna kløveråpning, som jo kan være avgitt på en eneste kløver, gjelder det naturligvis for en kløversterk motspiller straks å få gitt makker beskjed om hvor landet ligger. Men hvis motspilleren oppfyller kravet til den vanlige overmelding etter Culbertson? Ja, da får han i en slik situasjon først doble opplysende og siden eventuelt komme så meget sterke igjen.

\*

Når vi no først snakker om Vienna, la oss da også ta med et spill, som tannlæge Kjell Herud, Kongsvinger, har sendt oss.

♠	Ess	K	Kn
♥	6		
♦	Ess	9 8 7	6
♣	K	Kn	10 4
	N	Ø	
	V	S	
♠	10	9 5 3	
♥	Ess	K	9 3
♦	Ingen		
♣	Ess	D	5 3 2

Syd var giver. Herr Herud forteller at Culbertsonianere ikke hadde noen vanskelighet med å komme i 6 kløver (endelig en seier for Culbertsons system!), mens Viennaspillerne hadde et soare bry, og det lykkes bare ett par ved et uhell å komme i slem. Herr Herud spør oss no hvordan det er mulig å få meldt slemmen etter Vienna.

Syd åpner med 1 kløver, og Nord svarer 1 grand. Det er greit nok. Så sier Syd 2 kløver, som etter Rolf Bøe's variant viser under 24 punkter. Nord svarer 2 ruter, som egentlig er en spørremelding etter edle 4-kortsfarger, men som også kan være en ekte melding, hvilket vil vise seg i neste omgang.

Og så kommer vi til poenget: Syd skal no ikke si 2 hjerter, men 3 kløver! De tidligere meldinger har jo vært kunstige — no må han vise at han har en meldbar 5-kortsfarge i kløver. Dette kan han trygt gjøre, for i kraft av systemet skal no makker med edel firekortsfarge melde denne. I så fall kommer sluttmeldingen uten vanskelighet i hjerter eller spar.

For Nord er situasjonen no helt klar: kontrakten skal spilles i kløver. Med sin ypperlige kløverstøtte og fordeling undersøker han slemmuligheten med en spørremelding: 4 ruter, får svar 4 grand og går rett i 6 kløver.

\*

Gledelig jul og vel møtt i det nye år!

## REKTOR A. MIDSEM:

### Briljant safety play.

Kjære redaktør!

Jeg har alltid hatt en klokkerkjærighet for «safety play». Det gir en miniature et fortreffelig bilde av bridgen selv: mangfoldig som den, varierende som den fra det lette og selvagte til det mest skjulte og intrikate. Og framfor alt har det det fascinerende ved seg, at det — som bridge og all annen vitenskap — er bunnløst: Man graver og graver, men når aldri til bunnen, — nettopp hva der har vakt min

begeistring for bridgen. Den som vilde prove å gi en uttømmende redegjørelse for safety play, ville derfor ta seg vann over hodet.

Jeg vil da heller ikke forsøke på det. Men da De bad meg sende Dem noen linjer til Deres julenummer, kom jeg til å minnes et spill jeg har lest om for lenge siden, og som den gang gjorde inntrykk på meg, og jeg tenkte at kanskje også andre vilde finne interesse ved det. Kortene var omrent følgende:

♠ K D 10  
 ♥ D 10 9 8  
 ♦ Ess 4 3 2  
 ♣ K 9

N
V
Ø
S

♠ Ingen  
 ♥ Ess K Kn 7 3 2  
 ♦ D Kn 9 5  
 ♣ Ess 8 7

Syd spilte 6 hjerter, og Vest åpnet med kløver Dame. No tenker jeg meg at enkelte leserer nok vil legge sin egen plan for spillet.

Ved nøyne å studere sine hender kom spilleren til at den eneste mulighet for bet var tapet av 2 ruterstikk, riktignok en fjern mulighet; men han lovet seg selv at den i hyert fall ikke skulde bli til virkelighet. Han spilte slik:

Etter stikket for kløver K trakk han en spar til trumf, satte Nord inn igjen på trumf (alle fulgte) og spilte enda en spar til trumf. Så trakk han fiendens siste trumf ut og spilte deretter 2 ganger kløver, og Nord stjal. Siste spar til trumf, og sitsen var:

♥ 8  
 ♦ Ess 4 3 2  
 N  
 V Ø  
 S

♥ Ess  
 ♦ D Kn 9 5

Hvis no ruterne satt fordelt 2–3, kunde han uten risiko spille på et ekstrastikk. Han trakk ruter D. Hvis Vest satte Kongen i, ville han ta esset, returnere fangen og knipe med nieren hvis Øst fulgte. Hadde da Øst tieren tredje, ville han få alle ruterstikk; men viste Øst renons, ville han legge *femmeren* og tvinge Vest inn, så han enten måtte spille opp til saksen Kn 9 eller gi ham «ruff and sluff», som amerikanerne sier.

Og fikk Øst stikket for ruter K, var fremdeles 3 ruterstikk sikret; for enten måtte da Øst spille til dobbeltrenons eller ruter, som Syd vilde knipe med nieren.

Imidlertid la Vest på Damen ruter 6 og Øst ruter 8, så Damen stod! Hva så?

Han fortsatte med Knekten, sikkert det beste. Viser Vest renons, vil Syd la Knekten gå, og Øst må spille opp til saks. Men no satte Vest Kongen i. Og uten betenkning la Syd *treeren* hos blindemann! Ikke noen chanser! Slemmen *skulde* hjem.

Øst var virkelig renons, og Vest måtte enten spille til dobbeltrenons eller fra ruter 10 7 opp til spillerens Ess og 9. Men hadde spilleren stukket over Kongen, ville han jo fått bet.

\*

Idet jeg, herr redaktør, takker Dem for Deres tross alle papirvanskelsigheter særlig velredigerte magasin, ønsker jeg Dem og leserne en hyggelig *robber* i juleferien.

Deres

A. Midsem.

## En bridgeprat med Halle.

Det blir ikke stort av prat denne gangen; ikke akkurat fordi jeg ikke har noe på hjertet (hvem av oss har ikke det, eller iallfall mener ikke å ha det?), men fordi tiden har vært for knapp. Jeg får heller vise meg litt mer pratsom neste gang, hvis vi skal møtes her i bladet på det nye året.

\*

Både fra Isak Nielsen og fra den kjente svenske spiller og problemkomponist Ivar Andersson er det kommet brev med en logisk ugen-drivlig påvisning av at den oppgaven jeg for en tid siden lanserte her i bladet — å legge opp en storeslem i farge før utspillet enda en bare har 12 sikre stikk — ikke lar seg løse. Det er heller ingen av Magasinetts lesere som har klart å løse den, tross mange prisverdige forsök, hvorav enkelte til de grader var like ved, at de holdt på å koste meg det lille jeg har igjen av hårpryd innen jeg med noenlunde god samvittighet fant å kunne stemple dem som ikke akseptable.

Som det vil framgå av ovenstående analyse — skriver Isak Nielsen — er din oppgave en

umulighet. Men jeg skal ikke nekte — fortsetter han med den stillferdige dobbelttydighet som er ham egen — at jeg fremdeles syssler med tanken i ledige stunder.

Og dermed er umuligheten i de beste hender.

\*

Hva synes De er penest, korte eller lange skjørter? Personlig er jeg ikke klar over hva moten for øyeblikket krever, (den rådende knaphet på stoff skalde tilsi korte, men når har moten brydd seg om slike bagateller?) og det rimeligste vilde vel være å rette spørsmålet til dem på spinnesiden. Men derfra vil det utvilsomt kunne svares med salig Oscar Wilde, at kvinnemoten helt og holdent bestemmes av menns smak, og dermed er vi like langt.

Men for å ta et tross alt noe mer maskulint problem, selv om det heller ikke er av de mest aktuelle slik som forholdene er: Hvilket bilmerke synes De best om, Ford eller Chevrolet?

Og nå til det som egentlig var hensikten med hele denne påtregnende eksaminasjon: Hvilket system synes De er best, Culbertson eller Vienna?

Jeg forela spørsmålet for en av mine gamle venner, som for lengst har trukket seg tilbake fra turneringsbrigde, og han svarte uten et øyeblinkks betenkning: Vanderbilt!

Ja, hvorfor ikke, er det noe i vegen for å hevde, mens Ford og Chevrolet strides som verst, at Plymouth er bedre enn de begge, og dertil ligger i samme prisklasse?

\*

Nei, dette kommer vi aldri noen veg med, like litet som vi kan bli enige om hva som er penest av safirblå eller fiolblå himmel.

Det eneste som i denne forbindelse lar seg konstatere er den dominerende smaksretning og den påtagelige tendens hos spillerne selv. Winersystemet er sikkert stadig på fremmarsj blant de jevne spillere, særlig i de deler av landet hvor det hittil har vært lite kjent. I en rekke Oslo- og andre Østlandsklubber har det lenge vært praktisk talt enerådende. Med hvordan er det blant toppspillere? Min sekkyndighet her strekker seg dessverre ikke lenger enn til Oslo, men det kan kanskje klare seg som et holdepunkt. Jeg går da ut fra at de 20 par som spiller i eliten hører til hovedstadens beste, og jeg tar med 2 par til, som ikke deltar i år, men som er selvfolgelige elitespillere og som representerer det ypperste i Oslos bridge. Av disse 22 par bruker i dag 15 Culbertson og 7 Vienna. Det gir 68 % til Culbertson og 32 % til Vienna. *I fjor* på denne tid brukte av de samme parene 10 Culbertson og 12 Vienna. Dvs. 45 % Culbertson og 55 % Vienna. Minst 5 av parene er altså gått over (eller rettere tilbake) til Culbertson.

Nå, dette behøver ikke å si så meget, og jeg refererer det bare som et faktum. Men et faktum er det.

\*

En kjent — og meget sterk — Vestlands-spiller, som var med i min høstturnering, skrev

i tilknytning til sin anmeldelse: «Jeg håper at de fleste spillene vil være hentet fra den levende bridge, akkurat som i fjor. La oss slippe disse søkte problemspillene, som bare forekommer i turneringer med lagede spill.»

Det var et sundt og ærlig ønske, som mine medarbeidere og jeg også på forhånd var innstillet på å etterkomme. Men la oss ikke tale for hånt om de såkalte problemspill. De forekommer meget oftere enn en tror, og det nettopp i den «levende bridge», hvis største sjarme selvsagt er at den er problembetonet. Følgende skedde i eliten:

♠ 7 4 2	
♥ 6 5	
♦ Ess 9 8 5 3	
♣ 8 3 2	
♠ 9 3	N
♥ 8 7 3	V
♦ Kn 4	S
♣ D Kn 10 9 5	

Ved flere bord åpnet Syd med 1 kløver. Nord holdt åpent med 1 ruter hvoretter Syd gikk rett i 3 grand. Etter Vienna åpnet Syd med 1 grand, med 3 grand som resultat. Ved vårt bord åpnet jeg som Syd med 2 kløver, Nord slo av med 2 ruter, jeg sa 2 grand, Nord 3 ruter og jeg 3 grand. Vest spilte ut kløver dame. Øst stakk over med K, som fikk beholde stikket, og fortsatte fargen. Vest spilte nå tredje runde kløver, og Syd stakk med esset. Så kom en liten ruter fra Syd. Poenget?

Poenget er så enkelt at det skulde være straffbart ikke å se det. Det har vært nytten til overmål i «Bridge World» og all verdens avisturneringer, og ingen noenlunde erfaren «problemspiller» vilde ha bommert på det. Og likevel: min motspiller til venstre satte ikke knekten i, og det gjorde heller ikke de fleste andre i «eliten» på hans plass! Spilleren knep

## Til abonnentene.

Vi minner herved om at de som fortsatt ønsker å beholde Norsk Bridge Magasin i 1945, må innbetale kontingensten snarest mulig så stans av magasinet kan unngås.

Kontingensten er kr. 6.— pr. år.

Norsk Bridge Magasin's eksped.

A. M. Hanches Forlag

Kongensgt. 4 Oslo.

med 9 på bordet, og dermed var kontrakten heime, i det Syds kort var:

♠	Ess K Kn
♥	Ess K Kn 2
♦	K 7 2
♣	Ess 6 4

Hvis Vest straks går på med ruter knekt, kan Syd aldri vinne. Hva hjelper det med Vienna, Culbertson eller Vanderbilt, hvis en ikke øyner en så elementær motspillgambit?

Nå, i eliten var det vel for anledningen mer nervene enn kunnskapen som sviktet. Men la oss i alle fall være enige om at ingen brigde er mer levende enn den som rommer problemer, og hvor spilleren mestrer dem.

R. Halle.

## Direktør B. Eckblad

kan i disse dager feire et bemerkelsesverdig jubileum, idet han den 9. desember har vært medlem av Norsk Bridgeforbunds styre i sammenhengende 10 år.

Det er et betydelig arbeid herr Eckblad har utført til fremme av en god og effektiv bridgeorganisasjon. Således var det han som i sin tid tok initiativet til innføring av medlemsskap for klubber som en erstatning for den tidligere ordning med personlig medlemsskap. Likeledes har han ydet en verdifull innsats når det gjelder kretsenes oppbygging og deres administrasjonsapparat. Videre kan nevnes at han har vært medlem av turneringsutvalget siden dets opprettelse. Herr Eckblad har i det hele tatt vært en ildsjel i bridgens tjeneste, men så kan han da også i dag med tilfredshet konstater at vi har et sterkt og blomstrende forbund.

Personlig er Eckblad en meget habil bridge-spiller, men han deltar no ikke lenger i konkurransbridgeen. Han er medlem av bridgeklubben «Faresonen».

På jubileumsdagen ble han av Norsk Bridgeforbunds styre overrakt en vakker ufført adresse.

Vi bringer herr Eckblad våre hjerteligste lykkesnninger, og håper at vi enno i mange år må nytte godt av hans organisatoriske evner i bridgens tjeneste.

## Flokk seier for Lenning-Ødegaard i Eliteturneringen.

Favorittene sviktet.

I årets eliteturnering, hvor det deltok 20 par, var det fight og spenning helt til siste spill. Det begynte sensasjonelt med ledelse for Dawes—L. Nielsen etter første spilleften, en ledelse som paret klarte å holde også etter 2. aften. Men tredje aften stormet Lenning-Ødegaard fram på lederplassen, og lot senere ingen passere forbi. De vant knepent, bare  $2\frac{1}{2}$  poeng foran nestemann, men seieren er ikke mindre for det! De spilte en sund, god og solid bridge, uten cirkusartede meldinger (i motsetning til mange av sine konkurrenter!), og de klarte å holde hodet klart i den nervepirrende sluttspurt.

På annenplassen kom Dawes—Leif Nielsen og på tredje plassen Berggrav—Moe, som ved siden av seierherrene var denne turnerings positive overraskelser. Det var ikke meget som skilte fra førsteplassen, og de fortjener honnør for utmerket spill og god konseksjon. Hauger og frue bekrefret også denne gang at de hører til våre beste spillere. Holth—Dahm Simonsen gikk det litt opp og ned med, men de spilte seg pent opp og havnet på 5te plassen.

Favorittene sviktet denne gang mere og mindre. Særlig var det en overraskelse at

par som Christiansen—Falck Pedersen, Johansen—P. Nielsen, Dæhlin—Andresen, Rob. Larssen—Hammer og Finn Nielsen—Sehlmann kom så langt ned i rekken.

De 5 beste par fikk premier.

Rekkefølgen var:

Nr. 1: Lenning—Ødegaard 726. Nr. 2: Dawes—L. Nielsen 723½. Nr. 3: Berggrav—Moe 723½. Nr. 4: Hauger og frue 714. Nr. 5: Holth—Dahm Simonsen 709½. Nr. 6: Halle—B. Larsen 701. Nr. 7: Magnussen—Schrøder Nielsen 695. Nr. 8: W. Herseth—Palmstrøm 694. Nr. 9: Bækmann Andersen—Syse 692½. Nr. 10: Christiansen—Falck Pedersen 691½. Nr. 11: Jorman—Knudtzon 689. Nr. 12: Johansen—P. Nielsen 682½. Nr. 13: Bundt—Michelsen 679½. Nr. 14: Haugen—Jacobsen 674½. Nr. 15: Dæhlin—Andresen 663. Nr. 16: Eide—Andersen 660½. Nr. 17: Rob. Larssen—Hammer 641. Nr. 18: N. M. Nielsen—Fjeld 641. Nr. 19: Holm—Jerman 634. Nr. 20: F. Nielsen—Sehlmann 632½.

Fra 4de spilleaften henter vi disse spilene:

♠ Ess D 10 8 7 2	
♥ D Kn 10 3	
♦ Ess 10 7	
♣ Ingen	
♠ K 6 5 3	N
♥ 7	V Ø
♦ D 5 2	S
♣ D Kn 8 6 4	
♠ Kn 9 4	♠ Ingen
♥ K 5 4	♥ Ess 9 8 6 2
♦ Kn 3	♦ K 9 8 6 4
♣ Ess K 10 5 2	♣ 9 7 3

Vest gir. Alle i sonen.

Hvor vi så spillet åpnet Nord med 1 spar. Øst 2 hjerter (dristig!), Syd 3 kløver, Vest dobler, Nord 3 spar og Syd 4 spar. No dobblet Vest, hvilket ikke er så meget å si på etter makkers frivillige melding. Nord redoblet!

Etter meldingsforlopet fant Øst ut at det måtte være kløver som var det drepende utspill. Han trakk derfor kløver 9, hvilket resulterte i at spilleren fikk 6 trekk! Det rare er imidlertid at det er bet i kortene med hjerter ess ut, fulgt av en hjerter til. Vest stjeler og returnerer ruter, og som det sees har Nord no ingen chanse til å greie seg. Ja han går endog 2 beter hvis han stopper trumfen. Resultat ved de fleste bord: 1 à 2 beter.

♠ Ess D 8	
♥ 7 4 3	
♦ D 7 2	
♣ 10 8 5 2	
♠ K Kn 9 4 3	N
♥ Ess 8 6	V Ø
♦ 8 5	S
♣ K 9 4	
♠ 10 7 6 5	♠ 2
♥ Kn 2	♥ K D 10 9 5
♦ K Kn 9 6 4	♦ Ess 10 3
♣ D 6	♣ Ess Ku 7 3

Nord gir. Ingen i sonen.

Ved alle bord spilte Øst 4 hjerter. 3 par fikk 5 trekk, 1 par 4 trekk, mens 6 par gikk 1 bet. Et nedslående resultat når det gjelder elitespillere.

Hvor det kom spar ut, (det alminneligste), stikker Nord over blindemann og returnerer best trumf. Øst stikker, og trekker ruter ess og en liten ruter. Motparten kommer inn og returnerer trumf. Bordet stikker, en spar trumfes, en ruter stjeler og en ny spar trumfes. Dermed er 2 spar godspilt og 5 trekk iorden. Slik skal det selvfølgelig spilles. Går ikke sparchansen, byr fremdeles kløverne på muligheter.

Men hvis det kommer trumf ut — det beste motspill? Da må Øst gå forsiktigere tilverks: trekke ruter ess og en ruter til. Motparten får stikket og spiller trumf tilbake. Øst kommer inn, stjeler en ruter og trekker kløver til esset. (Ingen finesse her, som kun kan bringe fordel med Damen tredje hos Nord). No spilles en trumf og så spar 2 — kanskje det kan lykkes å få et sparskikk? Her går det imidlertid ikke, men 4 trekk er sikret, da kløver Dame faller i neste kløverspill. I motsatt fall er spillet fremdeles hjemme, hvis sittsen er 3-3 eller Nord har Damen annen igjen.

De er sikkert oppmerksom på at Øst kan klare 5 trekk selv med trumf ut, ved straks å spille på sparene. Men det forutsetter at sparen kan godspilles i 3 omganger — en farlig chanse, som kan sette kontrakten i fare.

Tilslutt et svingspill:

♠ 10 2	
♥ K D 4 2	
♦ K D 3	
♣ 8 5 4 3	
♠ Ess K 9 7 6	♠ Kn
♥ Kn	N
♦ Ess 10 9 7 4 2	V Ø
♣ 9	S
♠ D 8 5 4 3	♥ Ess 10 9 8
♥ 5	7 6 3
♦ 8 6	♦ Kn 5
♣ Ess K Kn 7 6	♣ D 10 2

Vest gir. Nord—Syd i sonen.

Vi noterer: Vest 4 spar dobl. 5 beter. 4 hjerter Øst 1 bet. 4 hjerter Øst 2 beter (ved 3 bord). 2 kløver dobl. Syd 2 beter. 4 ruter Vest 2 beter. 1 spar Syd dobl. 3 beter. 3 hjerter Øst 1 bet. 5 ruter Vest 3 beter.

## Hvorfor ikke spille bedre bridge?

Redaktør R. Halles bridgeakademi vil hjelpe Dem med det.

Skriv etter plan for våre korrespondansekurser.

Redaktør R. Halle Bridgeakademi.

Postboks 3. Slemdal pr. Oslo. Tlf. 99756.

# E K S P E R T K L U B B E N

Oktober-konkurransen:

1. premie: Dr. Arvid Evjen, Florø.  
2. » Kristian Svenning, Narvik.

Oppgave nr. 19.

♠ Ess Kn 7 5  
 ♥ Ess  
 ♦ 9  
 ♣ Kn 10 8 7 4 3 2

N
V
Ø
S

♠ 8 6 3 2  
 ♥ 9 4 3  
 ♦ Ess K 7 3 2  
 ♣ Ess

Nord gir. Ingen i sonen.

Meldingene falt:

Nord:	Ost:	Syd:	Vest:
1 ♣ 2 ♣ pass	1 ♥ pass pass	2 ♦ 4 ♠ pass	pass

Utspill: ruter dame. Hvordan skal Nord planlegge spillet? Begrunnelse. Spillet forekom nylig i Forcingklubben, Oslo.

Oppgave nr. 20.

♠ D 3  
 ♥ 8 7 3  
 ♦ K Kn 9 2  
 ♣ K 10 9 6

N
V
Ø
S

♠ K 5 2  
 ♥ K  
 ♦ Ess 10 8 7 5 3  
 ♣ Ess 5 3

Vest gir. Ingen i sonen.

Meldingene falt:

Vest:	Nord:	Ost:	Syd:
1 ♥ 2 ♥ 4 ♥ dobl.	pass 3 ♦ 5 ♦ pass	1 ♠ 3 ♥ pass pass	2 ♦ 4 ♦ pass pass

Vest spilte ut spar ess, Øst la spar 6 og Syd spar 5! Da Vest savnet toren, fortsatte han

med spar 4 (dårlig resonert, for har Øst spar konge vil han selv sagt legge et høyere kort enn seksseren). Imidlertid så no Syd en chanse til å vinne. Hvordan spilte han?

For riktig løsning av disse 2 oppgaver setter vi som vanlig opp 2 premier: 1ste premie: 2 kortstokker fra Emil Moestue A/S, og 2nen premie: Kr. 10,00 i kontanter.

Løsninger sendes redaktøren, Erling Wagle, Erling Skjalgsons gt. 34 B, Oslo, innen 10. januar 1945.

Løsning til oppgave nr. 17.

♠ D 7 5 2  
 ♥ D 6 2  
 ♦ 6 4  
 ♣ K 8 7 6

N
V
Ø
S

♠ Ess 8 6 4 3  
 ♥ Ess K 10  
 ♦ 8 7  
 ♣ Ess 4 2

Nord gir. Nord—Syd i sonen.

Syd ga og sa 1 spar, Vest pass, Nord 2 spar, Øst 3 ruter og Syd 4 spar. Vest spilte ut ruter 10, Øst tok 2 ruterstikk og skiftet så til hjerter 4. Hvilken er Syds beste spilleplan? Begrunnelse.

Øst har sannsynligvis etter meldingsforløpet 5 à 6 ruter, samt 3 eller 4 hjerter. Det er uvist om han har 3, 4 eller 5 kort i de sorte farger, men man bør regne med at det bare kan være 3. Har han kongen annen i spar, er det en enkel sak å vinne ved usfullendt eliminasjon: spille alle hjerterne, spar ess, kører konge og en kløver til esset. Stikker nå Øst med spar konge, er resten opplagt. Følger han kløver, tar Syd esset og spiller Øst inn på spar konge. Tilbake til dobbeltrenons gir så Syd spillet.

Dette er vel og bra, men nesten ingen av løsene har tatt med en meget viktig variant: at Øst kan ha spar Konge singel. Ovennevnte spillemåte fører da ikke fram. Nei — det må nok gåes forsiktigere til verks:

Hjerter 4 stikkes med esset, og en kløver spilles til kongen. Så en kløver opp mot esset. Er nå Øst rønns og bruker trumf, er spillet heime hvis denne trumf er spar konge eller en mindre spar i kombinasjonen spar K x eller Kn 10 9. Følger Øst kløver, stikkes med esset og hjerterne elimineres. Nord er inne siste gang på damen, og det spilles så en liten spar. Kommer det en mindre spar fra Øst, tar Syd esset

og spiller spar igjen. Han vinner nå hvis det er Øst som kommer inn og denne ikke har flere kløver. Kommer spør konge fra Øst, må Syd regne med at dette er en singelton og følgelig fire. Han må så vinne ved tilbakespill til dobbeltrenos.

Man vil se at hvis Syd stikker spør konge med esset, er han fortapt. Vest får da sparhold og kontrakten er håpløs.

En interessant og vanskelig oppgave.

Fordelingen var:

♠ Kn 10 9	N	K
♥ 9 8 3	V	Kn 7 5 4
♦ 10 5 2	Ø	♦ Ess K D Kn 9 3
♣ Kn 10 5 3	S	♣ D 9

Det er interessant å legge merke til at den foran skisserte spilleplan også fører til seier hvis vi f. eks. gir Øst Kn 10 9 i spar, og en ruter og en kløver mindre.

#### Løsning til oppgave nr. 18.

♠ Ess K 10 6
♥ 9 6 4 3 2
♦ 5 2
♣ Ess 5

N
V
Ø
S

♠ D Kn 7 3 2
♥ 8
♦ K 6 4 3
♣ D 6 2

Syd gir. Ingen i sonen.

Meldingene falt:

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
pass	1 ♠	dobl.	pass
1 ♦	pass	2 ♦	3 ♣
3 ♣	pass	pass	pass

Vest spilte ut spar 8. Hvordan skal Syd føre spillet? Begrunnelse.

Sitter trumfen 2—2 og hjerterne 4—3 (det siste sannsynlig etter meldingene) er kontrakten utapelig ved korrekt spill. Oppgavens enkle poeng blir da å få godspilt den 5te hjerter, hvorved det oppnåes ett stikk i kløver, ett i hjerter, 5 trumfstikk og 2 stjelestikk. Den første spar må da stikkes med spar 10, en hjerter spilles og motparten kommer inn. Blir det spilt trumf tilbake, tas esset, en hjerter stjelles, inn på kløver ess, en ny hjerter trumfes, og så slippes motparten inn på kløver. Siden stjelles en kløver, en 4de hjerter stjelles og så fortsettes med ruter. Fienden får 2 ruterstikk, men resten er opplagt.

Er trumfen fordelt 3—1 kan spillet fremdeles klares på forskjellige måter, under visse forutsetninger, men det hele blir da så komplisert, alt etter som motspillet føres ogfordelingen

er, at det er uigjørlig å behandle de utallige varianter i en oppgave som denne. Vi forlanger bare at laserne har sett hovedpoenget.

Følgende oppnådde score for Oktober-konkurransen:

#### 2 poeng:

Reidar Aadne, Oslo. Kristian Arnesen, Narvik. Olaf Aune, Steinkjer. Trygve Aune, Thamshavn. Asmund Bakken, Trondheim. K. Austbø, Oslo. Alf Beistad, Namsos. Fru Ruth S. Bie, Trondheim. Knut Bjøteit, Herøy. Jac. A. Brekke, Ø. Aker Rolf Bøe, Oslo. Hans Christoffersen, Oslo. Th. F. Egidius, Bærum. Joar Eimhjellen, Namsos. Trygg Eriksen, Bodø. Johan H. Erlandsen, Harstad. Arvid Evjen, Florø. Hans Formo, Namsos. Ernst Frantzen, Tyssedal. Evert Fredriksen, Sarpsborg. Fr. Fredriksen, Kr. sand S. W. Fredriksen, Tyssedal. E. Fremmerlid, Mo i Rana. Gudm. Fridheim, Møjøen T. Gjestland jr., Herøy. M. J. Grundt, Oslo. Haakon Gunnels, Skien. Hjalmar Gussland, Manvik. Birger Halvorsen, Horten. S. Hamre, Stavanger. Kristen Hansen, Sandefjord. Kjell Hansson, Oslo. A. Haukås, Notodden. N. P. Heisholdt, Ulefoss. Håkon Hoel, Harstad. Elias Holte, Harstad. Th. Iveland, Iveland. J. Jenssen, Stavanger. Arne Johansen, Oslo. Birger Johansen, Drammen. S. T. Johnsen, Tønsberg. Y. Jørgensen, Porsgrunn. Cornelius Larsen, Stavanger. Thoralf Larsen, Tyssedal. O. Larsgård, Helgeland. E. Letting, Halden. Johan Lie, Mo i Rana. Asbjørn Lien, Grefsen. Harald Lund, Lilleaker. H. Martinsen, Oslo. V. Martinussen, Odda. Mathias Mathisen, Harstad. Bj. Methi, Harstad. Agnar Mikkelsen, Sandefjord. Kr. Moss, Odda. Karl Netland, Jæren. Arne Nielsen, Sandnes. V. B. Nicolavsen, Sarpsborg. Håkon Oftedal, Oftedal. Per Oftedal, Meisingset. Finn Opsahl, Koppang. Lars Raknes, Haugesund. Asle Ringnes, Krøderen. E. Sandberg, Lofthus. D. Schinstad, Hønefoss. Rolv Selnes, Fauske H. Skinnemoen, Darbu. P. Skjeldal, Bulken Petter Staven, Trondheim. Lorentz Strand, Tønsberg. T. Strand, Oslo. Erling Svanberg, Bodø. Asbjørn Sve, Namsos. Kristian Svanning, Narvik. Enok E. Stangeland, pr. Sandnes R. W. Syvertsen, Trondheim. Ivar Tangen, Steinkjer. Torbjørn Taubøl, Skogn st. Ingalf Tolo, Norheimsund. Leo Tvedt, Tyssedal. Fru Lucy Vedeler, Bergen. Rudolf Wisth, Bodø. O. Chr. Ystgaard, Trondheim. Odd Ødegaard, Trondheim. Magnar Øien, Trondheim. A. P. Østberg, Oslo.

#### 1 poeng:

Per Bø, Fåvang. Helge Diesen, Grorud. Osc. Hansen, Oslo. Rolf Risnes, Kr. sand S. L. Stormbo, Oslo.

Ved loddtrekningen ble 1ste premie, 2 kortstokker i etui fra Emil Moestue A/S, Oslo, vunnet av herr Arvid Evjen, Florø, og 2nen premie, kr 10,00 i kontanter, av herr Kristian Svanning, Narvik.

# Da Rudolf Kock laget alle tiders sluttspill.

Den kjente svenske fotballspiller og bridgekspert Rudolf Kock, om hvem det sies at han spiller like godt med beina som med hue, har opplevet litt av hvert ved det grønne bord. Eller hva sier De om denne snakebiten:

♠ Ess D Kn 8 6 4	♠ 8 6
♥ K	♥ Ingen
♦ 10 9 3	♦ 10 9
♣ D 10 9	♣ Ingen
♠ 9 7 5 3 2	♠ 9
♥ 8 3	♥ 8
♦ K 7 6 5 4	♦ K 7
♣ 2	♣ Ingen
<div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">N</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">Ø</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">S</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">V</div>	<div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">N</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">Ø</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">S</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">V</div>
♠ K	♠ Ingen
♥ Ess Kn 9 6 4	♥ D 10
♦ D Kn	♦ Ess 8
♣ Ess K Kn 7 5	♣ Ingen

Kock spilte her 6 kløver, en kontrakt som jo er dømt til undergang med ruterutspill. Men Vest var så elskverdig å spille ut en liten spar, som straks skapte lysere utsikter. Kan De se hvordan spillet kan vinnes?

Syd fikk kongen, og gikk straks løs på trumfen. Med fordeling 3—2 er saken grei, men uheldigvis var sitsen 4—1. Syd måtte derfor trumfe 4 ganger. Så gikk han inn på hjerter konge, og hvis no ikke sparen var dårligere fordelt enn 4—2, var kontrakten fremdeles i havn. Menakk — også dette håp brast, for Vest hadde 5 spar. Ja — så var det ikke annet

å gjøre enn å trekke de stående spar og se om der kunde lages et fordelaktig sluttspill. Etter at ess, dame, knekt i spar var spilt, så situasjonen slik ut:

♠ 8 6	♠ 9	♠ Ingen
♥ Ingen	♥ 8	♥ Ingen
♦ 10 9	♦ K 7	♦ D
♣ Ingen	♣ Ingen	♣ Kn
<div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">N</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">Ø</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">S</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">V</div>	<div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">N</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">Ø</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">S</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">V</div>	<div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">N</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">Ø</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">S</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">V</div>

Fra Nord kom no spar 6, og hva skulde Øst gjøre? Kastet han hjerter, fikk Kock 2 hjerterstikk. Og kastet han ruter, kunde Kock spille ham inn på ruter ess. Øst måtte så spille hjerter til saksen. Altså måtte Øst kaste ruter ess! Men selv denne manøver biter ikke på Syd. Han trumfer sparen, og trekker ruter dame. Vest kommer inn og er fortapt. Spiller han hjerter, får Syd 2 hjerterstikk. Og spiller han ruter, står blindemanns kort.

Et ciendommelig parti, hvor Kock kjempet mot en trøsteslös sits, som han dog mestret ved et av de underligste sluttspill vi har sett.

Erna.

## Unge Hansen.

Unge Hansen har nettopp begynt å spille bridge i en klubb, og syntes det hele var «jævla morro». Riktignok var det ikke stort han kunde av teorien, noen sterk spiller var han før øvrig heller ikke, men som sagt, moro var det. Så var det engang at Hansens klubb skulde spille en kretskamp, og han kom ned for å se på. Det var en spennende og jevn kamp, utfallet var ikke gitt før siste spill var ferdigspilt. Samtidig var kampen nokså avgjørende, da den klubb som vant ville bli kretsmester i C-klassen.

Da det gjensto et spill, fant en av spillerne i Hansens klubb at han måtte løpe for å nå toget. Hans makker spurte om han fikk lov å spille det siste spill med en reserve, og tillatelsen ble straks gitt. Tilfeldigvis var det ingen andre medlemmer av klubben til stede enn unge Hansen, og han måtte sette seg ned som fjerdeemann. Og så kom følgende spill — med Hansen som Syd:

♠ x	♠ x
♥ Ess K x	♥ Ess K x
♦ K x x x	♦ K x x x
♣ K D Kn x x	♣ K D Kn x x
♠ Ess D x x x	♠ K Kn x x x
♥ D Kn 10 x x	♥ Ingen
♦ Ess D x	♦ Kn x x
♣ Ingen	♣ Ess 10 9 x x
<div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">N</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">Ø</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">S</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">V</div>	<div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">N</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">Ø</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">S</div> <div style="display: inline-block; border: 1px solid black; padding: 2px; margin-right: 10px;">V</div>
♠ xx	♠ xx
♥ x x x x x	♥ x x x x x
♦ x x x	♦ x x x
♣ x x x	♣ x x x

Vest var giver og åpnet med 1 spar, som Nord dobblet. Øst fikk det innfall å passe, en strategisk pass som skjuler håndens styrke for motparten. Og så kom turen til unge Hansen. Opplysende dobbling var noe han enno ikke hadde tatt opp på sitt repertoar, han passet derfor også. No var situasjonen helt klar for Vest, Syd måtte sitte sterkt i spar. Men

han hadde flere farger å velge mellom — 2 hjerter. Nord hadde ikke mer han skulde ha sagt og så kom turen igjen til Øst. Han var også klar over situasjonen, makkers sparmelding måtte være svindel. For når han sitter med konge-knekt femte, og Syd kan straffepasse, da blir det ingen spar igjen til makker. Han fulgte derfor den vanlige regel: «Når makker har svindlet, får han selv bestemme hvor han vil gå bet.» — altså pass. Syd sa heller ikke mer, og kontrakten ble 2 hjerter.

Og så er det ikke mer å fortelle enn at Øst og Vest etterpå hadde en liten diskusjon om svindel, presisjon i meldingene osv. De

hadde i grunnen vanskelig for å bli enige. Men Nord var fornøyd. Han strålte som en sol over hele ansiktet og gratulerte unge Hansen med den flotteste psykiske melding han i sitt liv hadde sett. Og enda mer stas ble det da de fikk sammenlignet resultatene med lagkamaterne. De hadde spilt og vunnet seks spør, og spillet var avgjørende for kampens utfall. Kreismesterskap og gode greier.

Unge Hansen skjønte ikke riktig hva han egentlig hadde gjort, men han hadde så pass vett at han tok imot hyldesten på en selvfolgelig, smilende måte.

Ro.

## Litt hodebry i julen.

Også i år setter vi opp noen oppgaver, som vi håper vil skaffe Dem noen hyggelige og underholdende timer i julen. Det blir 3 premier og kanskje noen ekstrapremier også — vi får se hvor gode besvarelsen blir.

Løsningene sendes redaktøren, Erling Wagle, Erling Skjalgsons gt., 34 B, Oslo, innen 20. januar 1945.

Lykke til!

### Oppgave nr. 1.

♠ Ess 8 5 3	♦ 7 6 2
♥ 9 6 5	♥ 8 7 4 3
♦ D Kn 6	♦ K 5
♣ K 10 6	♣ Kn 7 5 4
♠ D Kn 10 9	N
♥ K D 10	V
♦ 10 8 4 3	Ø
♣ D 9	S
♠ K 4	
♥ Ess Kn 2	
♦ Ess 9 7 2	
♣ Ess 8 5 2	

Det var en berømt amerikaner som her satt på Syds plass og spilte 3 grand og fikk 4 trekk! Nå skal De få den samme oppgaven med åpne kort. Den kan være vanskelig nok likevel. Utspillet var spar dame, og Syd firte. Så kom hjerter konge, men nå sier vi ikke mer.

### Oppgave nr. 2.

♠ 10 3 2	♦ Ess D Kn 7 5
♥ 7 5	♥ K D Kn 8
♦ Ess 9 3	♦ D Kn 8 2
♣ 10 8 7 3 2	♣ Ingen
N	
V	
Ø	
S	

Øst gir. Ø—V i sonen.  
Meldingene falt:

Øst:	Syd:	Vest:	Nord:
1 ♠	3 ♣	pass	pass
3 ♥	4 ♦	pass	5 ♣
pass	pass	pass	pass

Vest spilte ut spar 4, Øst la esset og Syd kongen. Hva skal Øst fortsette med, og hvorfor?

### Oppgave nr. 3.

♠ 6 5
♥ K 5 4
♦ Kn 8 5 4 2
♣ Ess D 5

N
V
Ø
S

♠ Ess Kn 2
♥ Ess 3 2
♦ Ess 7 6 3
♣ K 7 3

Syd spiller 3 grand. Ingen meldinger fra motparten.

Vest spiller ut spar 7, Øst bruker damen. Hvordan skal Syd legge an spillet? Begrunnelse.

## Et fornøielig spill.

Vi nevnte forrige gang at vi hadde mottatt dette spillet fra herr Chr. Cappelen:

♠ Ingen	♦ K 10 9 8 7
♥ Ess Kn	♥ K 9 8 7 5
♦ K x x x	♦ Ess Kn
♣ Ess K D Kn 10	♣ 9
8 5	

Kontrakten var 7 kløver hos Vest, etter at Nord hadde kommet inn med en sparmelding. Nord spilte ut hjerter 3, blindemann la hjerter 7 og Syd hjerter 6. Har De funnet løsningen?

Med hjerterfordeling 3—3 er spillet som fot i huse, men det ser vi naturligvis bort fra. Så er det chansep at saksen i ruter kan lykkes, men det er nå en gang ikke noe hyggelig å ta finesser i en syver. Nei — Vest laget nok et ganske annet flott spill:

Han stakk med *hjerter* ess, trakk 3 ganger ruter og stjal den tredje ruter, spilte liten spar til trumf, og la så opp med følgende kommentar: Jeg plaserer spar ess hos Nord, og jeg vinner da enten ved enkel skvis, nemlig hvis du tillike holder hjerterne, eller hvis Syd har både hjerterhold og den siste ruter. Eller jeg vinner ved tosiktig skvis hvis dere begge har hjerterhold og Nord har spar ess og Syd den siste ruter. Hvilket motspillerne måtte bøye seg for, idet fordelingen var:

♠ Ess D Kn x x  
♥ D 10 x x x  
♦ x x  
♣ x

V	N
Ø	S

♠ x x x  
♥ 6  
♦ D x x x x  
♣ x x x x

Her måtte altså Nord forkaste seg i spar og hjerter. Men spillet er dog ikke opplagt uansett fordeling. Har nemlig *Nord* den siste ruter, og Syd hjerterholdet, er *Vest* fortapt. Man skal altså være forsiktig med å legge opp. For øvrig vil vi sette fingeren på utspillet, som var så slett som vel mulig mot en storeslem. Trumf ut — naturligvis — og melderen er uten chanse. Men da var vi også blitt berøvet for et ualminnelig morsomt spill.

### Problem nr. 23.

♠ Kn 6 4  
♥ Ingen  
♦ D Kn 3  
♣ Ess 4

♠ D 7  
♥ Ingen  
♦ 10 9 7 5  
♣ K 5

V	N
Ø	S

♠ 9 5 2  
♥ 8 5  
♦ Ingen  
♣ Kn 8 6

♠ Ess 8 3  
♥ 6 2  
♦ Ingen  
♣ 10 7 3

### Løsning til problem nr. 22.

♠ 4  
♥ Ess 5 4  
♦ Ess 5  
♣ 4

♠ Ingen  
♥ K  
♦ K 6 2  
♣ K 6 2

N	3 2
V	Kn 10 8 3
Ø	3
S	Ingen

♠ D  
♥ D 9 7 6 2  
♦ Ingen  
♣ D

Hjerter er trumf. Syd ut. Nord—Syd skal ta 6 stikk.

Syd:	Vest:	Nord:	Ost:
1. ♥ 6!	♥ K	♥ Ess	♥ 3
2. ♠ D	♦ 2	♦ Ess	♦ 3
3. ♣ D	♣ 2	♣ 4	♣ 2
4. ♥ 7!	♣ 6	♥ 4	♥ Kn

?

Returnerer nå Øst hjerter, er resten opplagt. Returnerer han spar til dobbeltrenons, legger Syd hjerter 2 (et viktig kort!) og stikker med hjerter 5 hos Nord. Østs hjerter Kn—8 kommer så i saksen. Et fikst problem.

### STEIN K. :

## Et irregulært utspill og dets følger.

Herr redaktør!

Jeg må fortelle Dem om en fornøyelig opplevelse som jeg nylig var utsatt for under en parturning.

♠ D 7 2  
♥ Ess K 6 4 3  
♦ D 7  
♣ D 5 4

♠ K 10  
♥ D 10  
♦ Ess Kn 10 3  
♣ Kn 9 8 7 2

N	Ess
V	8 7 5
Ø	8 6 5 4 2
S	Ess 10 6 3

♠ Kn 9 8 6 5 4 3  
♥ Kn 9 2  
♦ K 9  
♣ K

Min makker Nord åpnet med 1 hjerter og jeg som Syd svarte med 1 spar. Min makker so så 2 spar. Jeg burde naturligvis ikke sagt pass, men da jeg er en uforbederlig

Spar er trumf. Syd ut. Syd—Nord skal ta 6 stikk mot ethvert forsvar. Løsning i neste nummer.

optimist, smelte jeg likeså godt i med 4 spar. Pass rundt.

Av en eller annen grunn startet Vest med kløver 9, bordet la liten kløver og det samme gjorde Øst, sikker som han naturligvis var på at jeg hadde både Konge og Knekt. Jeg fikk Kongen, spilte hjerter til esset og trakk en liten kløver. Øst vred seg, men la tilslutt kløver ess, som jeg trumfet. (Øst kastet no et rasende blikk på sin makker.) Jeg spilte så ruter 9, Vest dekket med tieren og Dame vant stikket. Så trakk jeg kløver Dame, kastet ruter Konge og trumfet en rute. (På dette tisdpunkt merket jeg at hårene reiste seg på Øst's hode, mens Vest

gjorde et heltemodig forsøk på å ta det hele gemytlig.)

No kom en liten spar fra meg, og Vest som mente at no kunde det være nok med denne komedie, tok resolutt Kongen, som Øst måtte stikke med esset. All den stund trumf esset er det høyeste kortet, måtte jo min ærede motpart få dette stikket, men det var altså det eneste de oppnådde. Ja — så er det ikke annet å fortelle enn at Øst kastet et blikk fullt av mord på sin stakkars makker. De vet et slikt blikk som frambringes når man har fått 3 stikk for lite. Vest klarte dessverre ikke påkjenningen, han ropte: hjelp! salt om og besvinte....

## Sparottewitchs vidunderlige bridgeambassade.

### En julekrønike.

Fra siste nummer av «Dansk Bridge» tillater vi oss å hente denne fornøyelige julekrøniken.

En dag for mange år siden var en av *Magasinet*s mange og travle bridgemedarbeidere i ferd med å gjennomgå Politikens arkiver for å finne det berømte spill hvor østerrikeren Jellinek vant 6 spar rlb. me doubleton i trumf hos blindemann og doubleton på hånden. Det viste seg at kartotekavdelingen feilaktig hadde anbrakt spillet i samlingen av tredobbelte omdømte gaffel-eliminasjon-sluttspill (spillet er visst forørig det samme som senere har vært referert i Dansk Bridge nr. 15). Ved et rent tilfelle fant han da noen gulnete papirer som viste seg å inneholde den engang så viden om kjente pasja Sparottewitch's dagbok.

Alle vet at denne berømte pasja i tre store bind for alltid har innskrevet sitt navn i bridgens historie (bare skade at navnet slett ikke passer til personligheten — Sparottewitch betyr slikt noe som dårlighundesen), og alle våre makkere kunde ha betydelig utbytte av å lese hans berømte avhandling om de schizofreniske doblinger.

Da dagbokens første kapitel handler om hans reise til en av de mange internasjonale turneringer som dengang tiltrak seg verdens oppmerksomhet og tillike berører den sensasjonsnelle dom som var en følge av denne turnering, vil leserne uten tvil finne det interessant å bli gjort bekjent med dagboken og derigjennom få et bilde fra hin lengst forsvunne tid.

Det er noen år siden Magasinet offentliggjorde det pågjeldende dagboksavsnitt, men selv om noen av Dansk Bridge's leserer husker beretningen derfra vil de sikkert bare gjense den med glede, når vi no i det følgende — med Magasinet's tillatelse — gjengir den nesten ordrett idet vi gir ordet til pasjaen selv:

Fyrst Skvisius av Skvisien valgte selvfølge-

lig meg til ambassadør ved den forestående turnering, men påla meg samtidig på min reise dit å undersøke forholdene hos de henved 30 millioner mennesker som no alltid spiller bridge minst én gang daglig. Jeg må straks tilstå for etterverdenen at fyristens valg i enhver henseende var det heldigst mulige. Ingen kunde bedre enn jeg.... (her springes over 2 sider med en i og for seg meget interessant selvanaalyse, som dog tør være kjent fra en hvilken som helst bridgespillers egne tanker om seg selv). Jeg begynte derfor i god tid min reise. Dessverre gikk det noe anderledes enn jeg hadde tenkt meg. Jeg kom hjem rikere på erfaring enn på gull, men selvfølgelig var det bare det ene uehd etter det andre som bevirket mine tap. Jeg møtte ingen jevnbyrdige spillere, men hvor heldige var de ikke!!

I en vesterlandsk by kom jeg f. eks. ut for følgende:

♠ 5 3 2	♥ K	♦ K	♣ K Kn 10 8	N	♠ 7
♥ V	♦ Ø	♦ S	♦ 7 5 3 2	♥ 9 8 6 5 4 2	♦ D 10 9 5
♦ 7 5 3 2	♦ 9 8 6 5 4 2	♦ D 10 9 5	♣ 9 6	♣ 9 6	
♣ 9 6					
				♣ Ess D Kn 10 9 8 4	
				♦ 10	
				♦ Ess 8 7 6 4	
				♣ 8	

Jeg satt Vest, og Syd — en av imperiets støtter — gav og meldte 1 spar. Jeg forhindringsmeldte med 4 kløver som Nord doblet, men Syd vilde videre og meldte 4 ruter. På denne måten endte N—S i 6 spar. Jeg spilte spar 2 ut, og spillet forløp var utrolig.

Syd tok en liten pause, la spar 6 til fra

blindemann og stakk Øst's spar 7 med spar 8. Hjerter 10 kom ut, min Konge ble stukket av blindemanns ess, spar Konge ble stukket med spar ess og med et ubehagelig smil trakk Syd ruter ess og så spar 4. På denne måten var jeg ikke med spar 5 og måtte spille kløver til blindemann. Min makker lot tydelig de mange tilskuere forstå at det var en skam å bli slutt-spilt med en femmer. Ingen vilde høre på meg da jeg forsøkte å forklare, at spillet alltid var opplagt med 7 sparstikk, 3 hjerterstikk, 1 ruterstikk og 1 kløverstikk.

I et fjernt fyrstedømme opplevde jeg dette merkelige spill:

♠ D 9 6 2  
♥ Ess Kn 5  
♦ 9 6 3  
♣ Ess D 7

N
V
O
S

♠ Ess K Kn 10 8  
♥ 7 6 3  
♦ D 5  
♣ Kn 10 9

Vest gir. N—S i sonen.

Jeg satt Syd, og Vest var en av verdens rikeste menn. Jeg mener å kunne garantere at han ikke har vunnet noe av formuen i bridge. En sjeldent gang trekker han det riktige kort, men det er en ren unntagelse. Han åpnet med 1 hjerter, som merkverdig nok gikk rundt til meg (det var året før utgivelsen av min bok om den psykologiske virkning på almenkulturnen av en negativ grand) og jeg meldte 1 spar. Resultatet ble at jeg endte i 4 spar, og Vest trakk ruter Ess—Konge og spilte deretter hjerter 10 ut. Min velorganiserte og gigantiske hjerne kom straks i arbeid. Det var tydelig at Vest spilte ut fra en såkalt indre sekvens, Konge—10—9 eller Dame—10—9, og Øst vilde, når jeg stakk med esset, utvilsomt sitte igjen med en av de høye honnører singleton, eller muligvis vilde Øst's honnør falle på esset. Hvis Øst's honnør ikke falt, vilde jeg selvfølgelig trekke

trumfene, eliminere kløver (Vest måtte ha Kongen) og derpå spille Øst inn med en liten hjerter. Som man ser, en av mine sedvanlige elegante analyser.

Jeg stakk altså med hjerter ess og fulgte min plan, men da jeg senere spilte ut hjerter 7, stakk Vest med Damnen og trakk med et likefrem diabolsk grin hjerter Konge.

Har man noengang sett et fornuftig menneske spille ut tieren fra Konge—Dame—10?

Til turneringen — jeg nådde omsider fram til mitt mål — var møtt alle verdens beste spillere. Min oppmerksomhet ble særlig tiltrekket av de fem representanter fra kongeriket Ruderitania. Landets konge var — på den tid en selvfølge — også president i landets bridgeforbund og hadde høytidelig gjort de fem utsendte oppmerksom på at vant de turneringen, skulle de bli fyrstelig belønnet, men tapte de, var en streng straff dem viss. De vant ikke, og jeg fikk leilighet til å reise hjem på samme skip. Da fartøyet nærmet seg Ruderitanies kyst, så vi at en uhyre menneskemengde var samlet med kongen i spissen. For å forberede den lammende nyhet ble landets flagg — et stort, luende rødt ruter ess — senket på halv stang, og mengden brøt ut i store og sorgelige jeremiader.

Efter landgangen utbad den kloke konge seg en forklaring for han avsa dommen, og stor var både hans og folkets forbauselse da de fem — i stedet for å skyte skylden på hinannen som skikk og bruk er mellom spillere i hele verden — hver især uegennytlig bebreidet seg selv de feil som var begått. Den første sa at han og ikke de fire andre var den skyldige — han hadde foretatt en ganske unødvendig kniping. Den neste sa at feilen tvertimot var hans og ingen annens — et mislykket omvendt trumfkup var feilaktig beregnet. På samme måten tok de tre andre ordet.

Som ventet var dommen dødsstraff for dem alle fem. Likevel skulde de som et bevis på kongens godhet og i betraktnsing av deres villige tilstælser få en siste sjanse. Alle fem skulle spille en lilleselem med de samme kortene, men i 5 forskjellige kontrakter, de fire i hver sin farge, den femte i grand. Den som spilte lilleselemen hjem, gikk fri, mens de som tapte ble henrettet. Kortene ble lagt opp, kongen spilte

## NORSK BRIDGEMAGASIN

ønsker alle sine lesere en riktig

God Jul og et Godt Nytt År.

motspillernes kort, og de fem dødsdømte satt Syd og spilte Nord—Syd's kort:

♠ Ess K 9	♦ D Kn 5 4
♥ Ess D	♥ 8 7 6
♦ Ess D Kn 2	♦ 10 6 4 3
♣ Kn 9 8 7	♣ K 6
♠ 8 7	N D Kn 5 4
♥ Kn 9 4 2	V Ø 8 7 6
♦ K 9 7	S ♦ 10 6 4 3
♣ 10 4 3 2	♣ K 6
♠ 10 6 3 2	
♥ K 10 5 3	
♦ 8 5	
♣ Ess D 5	

Kongen skulde imot alle 5 kontrakter spille ut hjerter 2, og etter loddtrekning skulde den første spille 6 kløver hjem, den neste skulde vinne 6 ruter, den tredje 6 hjerter, den fjerde 6 spar, og endelig den femte 6 grand.

Her er det visst på sin plass å gjøre et lite opphold i beretningen så leserne selv kan prøve å sette seg i de dødsdømtes sted. Først når De har funnet ut hvordan De selv vilde ha klart Dem i hvert av de 5 tilfeller, eller med andre ord har dannet Dem en mening om hvor mange av de fem som hadde en sjanse for å slippe fri, bør De ta fatt på fortsettelsen av beretningen.

## Ruderitanernes lilleslem med livet som innsats.

Den kloke bridgekonge hadde avgjort en salomonisk dom. De 5 dødsdømte skulde spille lilleslem, de fire i 4 forskjellige farger og den femte i grand. Den som fikk undertrekk skulde miste livet, men ble lilleslem vunnet, var beønningen viss. Kongen skulde selv spille motspillernes kort så godt som mulig.

Den av de 5 ulykkelige som ifølge loddtrekningen skulde spille 6 kløver, begynte. Nervøs og svettende tok han kortene opp og planla spillet, og da han var ferdig, hadde kongen som spilte Ø—V, kun fått ett eneste stikk. Spillets forløp var:

Hjerter 2 som var det obligatoriske utspill, ble stukket med hjerter Dame. Så ble hjerter ess trukket, og stillingen var:

♠ Ess K 9	♦ D Kn 5 4
♥ —	♥ 8
♦ Ess D Kn 2	♦ 10 6 4 3
♣ Kn 9 8 7	♣ K 6
♠ 8 7	N D Kn 5 4
♥ Kn 9	V Ø 8
♦ K 9 7	S ♦ 10 6 4 3
♣ 10 4 3 2	♣ K 6
♠ 10 6 3 2	
♥ K 10	
♦ 8 5	
♣ Ess D 5	

No ble kløver 7 spilt til Syd's Dame, og på kløver ess falt Øst's Konge. En liten ruter ble spilt til blindemanns knekt, spar ess—Konge ble trukket, og i 8. stikk forberedte Syd sluttstillingen ved å trekke ruter ess. En liten ruter ble trumfet med kløver 5. På hjerter Konge ble kastet spar 9, og Vest spiltes inn med hjerter 10 og måtte spille opp til blindemanns kløver Knekt—9 fra kløver 10—4. På denne måten ble 6 kløver spilt hjem.

Neste mann trådte fram for de tusener av tilskuere som hadde samlet seg i bridgeuniversitetets store aula. Han skulde etter dommen vinne 6 ruter, underet skjedde — også han klarte å slippe fri.

Hjerter Dame og hjerter ess tok de to første stikk. Ruter 2 ble spilt ut, og Vest kom inn på ruter 7. Det var likegyldig om Øst hadde stukket med ruter 10 — resultatet ville bli det samme. Vest spilte ut spar 8, blindemann stakk med Kongen, og kløver 7 ble spilt til Syd's Dame. Ruter spiltes til blindemanns Knekt, og ennu 2 omganger trumf ble trukket. Kløver 8 til esset fikk Øst's Konge til å falle, og når Syd så trakk hjerter Konge og spilte gjennom Vest's kløver, hadde han resten.

Tordnende applaus fulgte dette heldige resultat, men den tredje som skulle spille 6 hjerter, trådte fram, og skulde man dømme etter hans ansiktsuttrykk, var han utvilsomt av den mening at utsiktene var meget små. Men en idé slo ned i ham. Han grep den eneste sjansen som var, og vant.

Etter hjerter Dame og hjerter ess trakk han spar ess—Konge og foretok kløverknipingen. På hjerter Konge kastet han spar 9 fra blindemann, og ruter 5 ble derpå spilt til Knekt. Kløver 8 satte Syd inn på esset, og blindemann ble spilt inn med kløver 5 til kløver 9. Kløver Knekt måtte Vest bekjenne med kløver 10, ruter ess tok det 11. stikket, og sitt siste stikk fikk Syd ved å trumfe en ruter med hjerter 10. Det 13. stikket, Vest's eneste, ble fatt med hjerter Knekt.

Den fjerde vant, så underlig det enn høres, 6 spar med de samme kortene. Som før tok hjerter Dame og hjerter ess de 2 første stikkene, hvorefter kløverknipingen fulgte. Ruter 5 spiltes til blindemanns Knekt, og ennu en kløver ble spilt til esset. Hjerter Konge ble trukket, og etter lang betenkning la Syd kløver 9 til fra blindemann. Ruter 8 ble spilt til Damen, på ruter ess falt Vest's Konge, mens Syd kastet kløver 5, hvorefter ruter 2 ble stukket med Syd's spar 10 som Vest ikke kunde stikke over. No ble spar 2 spilt til Kongen og kløver Knekt spilt ut. Hva Øst enn gjør, får N—S enno 2 stikk.

Så kom turen endelig til den femte — han som skulde vinne 6 grand. Dette var utvilsomt også en vanskelig kontrakt, men de forbausede og henrykte tilskuere så til alminnelig tilfredsstelhet at også han klarte å slippe fri. Som før fulgte kløverknipingen etter hjerter Dame og hjerter ess og deretter ruterknipingen. I 5.

stikk trakk Syd blinnemanns ruter Ess og Vest kunde ikke kaste ruter Konge, for i så fall vilde ruter Dame gi det 12. stikket. Man skal legge merke til at hvis Syd her gjør den feil å spille kløver før han trekker ruter ess, kan Vest sette kontrakten ved å legge ruter Konge til esset. Da ruter ess hadde tatt det 5. stikket, ble kløver spilt, Øst's Konge falt under esset, og den lille kløver ble spilt til blinnemanns nier. Kløver Knekt trakk Vest's siste kløver, og det 9. og 10. stikket ble tatt med spar ess—Konge. Vest ble derpå satt inn med ruter og måtte spille opp til Syd's saks i hjerter.

Således ble de alle fem benådet, og det jublende folket priste bridgekongen for den kloke og rettferdige dom.

## Hvordan det burde ha gått.

### 2 gode motspillspoeng.

*Herr Eilif Andersen, Sinsen Bridgeklubb, har sendt oss et brev, hvori han behandler 2 spill, som sikkert vil interesser magasinets leser. Vi gjengir herr Andersens brev:*

Herr redaktør!

Jeg skal herved tillate meg å referere et par spill som forekom i en av de innledende runder i årets Oslo mesterskap, og som illustrerer det velkjente poeng, at det ikke alltid i bridgen er lønnsomt å ta de stikk som tilbys en.

Min makker og jeg hadde i rundens løp scoret ganske rikelig med poeng, «glien» i kartene var upåklagelig, hvilket også førte til en viss dristighet i meldingene.

♠ K D 4	♦ Kn 10 9 3	♥ 8 4 3	♣ D 6 2
♥ Ess 6 5 2	♦ Kn 10 9 3	♦ D Kn 9	♦ Kn 9 4
♦ Ess K 10	♦ Kn 10 9 3	♦ D Kn 9	♦ Kn 9 4
♣ Kn 9 4	♦ Kn 10 9 3	♦ D Kn 9	♦ Kn 9 4
♠ 7 6	N	V Ø	S
♥ Kn 10 9			
♦ 8 6 3 2			
♣ Ess 7 5 3			
♠ Ess 5 3 2			
♥ K D 7			
♦ 7 5 4			
♣ K 10 8			

Her spilte jeg som Syd 6 grand, og fikk hjerter knekt ut fra Vest. Jeg stakk på egen hånd, spilte bordet inn på spar og trakk kløver knekt. Vest stakk med esset og spilte hjerter 10. Jeg tok så mine stikk, og sluttspillet ble enkelt nok, idet Øst ble skviset i spar og ruter.

Spillets fine poeng er imidlertid at kontrakten ikke kan klares hvis Vest unnlater å bruke kløver ess første gang og heller ikke stikker

annen gang. Riktignok får da Vest ingen kløverstikk, men på den annen side blir nok ikke skvisen virksom mot Øst, som må få ett stikk i spar og ett i ruter.

\*

♠ K 9 7	♦ 10 8 5 3
♥ D Kn 10 9 3	♥ 7 5 4
♦ 10	♦ D 8 6 3
♣ D Kn 7 3	♦ 9 4
♠ D Kn	♦ Ess 6 4 2
♥ 8 6 2	♥ Ess K
♦ Kn 7 2	♦ Ess K 9 5 4
♣ K 10 8 6 2	♣ Ess 5

Som Nord—Syd endte vi også i dette spill i 6 grand. Den riktige sluttmelding er imidlertid 6 hjerter, som ikke kan betes ved korrekt spill.

Vest spilte ut det falske kort spar Knekt, som jeg stakk med esset. Deretter trakk jeg ess—K i hjerter og spilte så kløver ess, fulgt av kløver 5. Vest stakk med Kongen, og alt var over. Men hvis Vest *ofrer sin Konge*, kan heller ikke dette spill vinnes.

## Flott levert.

Herr Kristen Mørland, Grimstad, har sendt oss et spill som vi tror vil glede enhver bridgeentusiast.

♠ x x x x	♦ Ess
♥ Ess	♦ D Kn x x
♦ D Kn x x	♣ D x x x
♣ D x x x	
♠ K D Kn x	♦ Ess 9 x
♥ K x x	♥ x
♦ Ess x x x x	♦ K 10 x x
♣ 6	♣ x x x x x
♠ x x	
♥ D Kn 10 9 x x x x	
♦ Ingen	
♣ Ess K Kn	

Herr Mørland var som Syd havnet i 4 hjerter — etter at Vest som var giver hadde åpnet med ruter og hans makker hadde støttet ham. Vest hadde dessuten doblet kontrakten (til og med, med et fornøyd smil om munnen).

Vest spilte ut spar Konge, og Øst la nieren. Derpå skiftet Vest til kl. 6. No var det at Syd fikk litt å tenke på (vi tror at også De, ærede leser, vil ha utbytte av å stoppe litt opp her). Herr Mørland forteller beskjedent om sitt resonnement:

Jeg fant ut at kløveren sannsynligvis var

en singleton ettersom åpneren skiftet farge tilross for makkers styrkekast i spar. Det gjaldt derfor å gardere seg mot at Vest eventuelt skulde få 2 trumfstikk dersom han hadde minst K x x i trumf. Med andre ord var det naturlig å tenke på «Det navnløse coup».

Men — jeg hadde jo ingen sikkerhet for at Vest hadde både Ess og K i ruter. Etter meldingsforløpet var det derimot mere sannsynlig at disse honnørene satt fordelt. Altså måtte jeg sørge for at der ble 2 inntakskort hos blindemann.

Jeg stakk den utsprilte kløver med Damen og la selv Knekten. Derpå ruter Dame. Øst dekket med Kongen, og jeg trumfet. Så liten trumf til esset, og på ruter Knekten kastet jeg så min annen spar. Da forbindelsen med Øst var brutt, er resten lett.

\*

Det er altså ikke bare i oppgaveturneringer at «The coup without name» forekommer. Det er virkelig hyggelig å få det servert fra den levende bridge — dette så meget mere som det her forekommer i en enda finere form, nemlig som et dobbelt-coup. Sannelig må det være en stor tilfredsstillelse å klare et sådant spill, når man helt fra starten av har bygget det opp etter en solid plan. Vel blåst!

## Dristig melding, - uforsiktig dobling, - flott spill.

Vi er sikker på at dette spillet som vi her skal omtale vil interessere Dem. Det gir iallfall anledning til flere lærerike betraktninger.

♠ Ess K 9	♠ 6 5 4 3
♥ D 9 7	♥ K 6 4
♦ Kn 8 5	♦ K 7 3
♣ Ess Kn 10 2	♣ D 5 4
♠ 2	♠ 7
♥ Kn 10 8 3 2	♥ 5
♦ 10 6 4	♦ D 9 2
♣ 9 7 6 3	♣ 8
♠ D Kn 10 8 7	
♥ Ess 5	
♦ Ess D 9 2	
♣ K 8	

Syd gir. Ingen i sonen.

Syd åpnet med 1 spar, Nord 2 kløver, Syd 2 ruter, Nord 4 grand (Blackwood), Syd 5 hjerter, Nord 5 grand, Syd 6 ruter og Nord 7 spar (!). Enda han vet at det mangler 2 konger, går han

i storeslem. Det får vi vel kalle toppen av optimisme.

Øst kunde no ikke bære over sitt hjerte å si det lille, kløke ordet: Pass. Med 2 konger og en dame måtte han da for svigende få ett stikk i det minste. Hvorfor han prompte doblet. En dobbling som er basert på et håp og ikke på sikkerhet, er som oftest malplasert. Så også her. Vi skal se hvordan Syd forsto å dra nytte av Øst's uforsiktigheit.

Hjerter Knekten kom ut. Bordet la Damen, Øst Kongen og Syd Esset. Ja — dette ser jo absolutt håpløst ut, selv med åpne kort. Kan De se hvordan Syd klarte brasene?

Han tok først Ess-Ko i spar og oppdaget at Vest var renons annen gang. Han gjennomgikk så i tankene motpartens sannsynlige fordeling. Foruten hjerter Konge hadde Øst etter doblingen sikret både ruter Konge og kløver Dame. Det kunde følgelig være en tanke å forsøke en skvis mot Øst i ruter og kløver. Men det vilde i beste fall resultere i alle 12 stikk.

Syd fikk no en ny og bedre idé. Etter utsprillet var Vest markert med hjerter 10. Sannsynligvis var han forholdsvis lang i kløver, etter som han hadde en singleton i spar. Videre var det ikke utenkelig at han også var i besittelse av ruter 10. I så fall var det mulig å tvinge fram en skvis mot Vest i 3 farger!!

Syd trakk resolutt ruter Knekten fra bordet, og Øst's Konge kostet esset. Så inn på spar 9, hvorpå fulgte kløver Knekten. Øst satte i damen og Syd tok Kongen. (Her skal bemerknes at hvis Øst ikke bruker damen, kan Syd ikke få istrand det vinnende sluttspillet).

No er Øst's tropper fullstendig knust, og Syd kan konsentrere all sin oppmerksomhet på Vest's tilsynelatende uskyldige hånd. Syd trakk enda en spar, hvoretter situasjonen så slik ut:

♠ Ingen	♠ Ingen
♥ 9 7	♥ 6 4
♦ 8	♦ 7 3
♣ Ess 10 2	♣ 5 4
♠ Ingen	♠ Ingen
♥ 10	♥ N
♦ 10 6 6	♦ V
♣ 9 7 6 3	♣ Ø
♠ D Kn 10 8 7	♠ S
♥ Ess 5	
♦ Ess D 9 2	
♣ K 8	

Syd spilte sin siste spar, og Vest var virkelig skvuset i 3 farger! Syd vant altså sin storeslem. Når man fører kortene sine som Syd gjorde i dette partiet, ja så tilgir man gjerne at meldingen var noe i overkant.

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Oslo.

Redaktør:  
Erling Wagle, Erl. Skjalgssøns gt. 34 b, Oslo.

Trykt hos Johansen & Nielsen — Oslo.